

ПЕРЕДПЛАТА

на „Буковину“ виносить
на цілий рік 10 зр. — кр.
на чверть року 2 „ 50 „
місячно . . . . 1 „ — „
для заграниці 20 рублів або
40 франків.

Поодинокі числа по 6 кр.
в бюрі газет Л. Горювіца в
Чернівцях, ул. головна ч. 17.

БУКОВИНА

ВИХОДИТЬ

щодня крім неділь і ру-
ських свят о год. 5. по пол.

Редакция і Адміністрация
„Буковини“ находить ся в
Чернівцях (ул. Петровича
ч. 2.)

Оголошеня приймає ся за
оплатою 6 зр. від стрічки;
а в „Надісланім“ по 10 кр.
від стрічки.

Справа угоди з Угорщиною.

Пояснення, які дав угорський міністер фінансів Люкач оногди на засіданню угорського сойму, затревожили деяких людей, котрі з них висновали, ще австрійське правительство в справі угоди таки нічого сенько не здобуло і все зроблено в користь Угорщини. Тій часті добровільних оборонців австрійських прав хотіло ся, аби міністер Люкач встав і безцеремонно заявив, що в справах угодних улягла Угорщина цілковито впливам австрійським, ба що більше, після бажань тих людей повинен був угорський міністер фінансів навіть вичислити всі концесії в користь Австрії. Коли-ж так не стало ся, ті люди прибрали здивований і застрашений вираз лица. Міністер Люкач цілком отверто і широко відкрив правдивий стан річи, а з того вносять вже, що Австрія на кождім кроці упоєдженена. Поминувши вже, що не все мусить хосен одного ставити шкоду другого, лежить суть цілої угоди у вирівнанню обох інтересів і в винайдено спільних обом сторонам користий. Як би ті голоси стревожених людей були хоч щирі, тоді можна-б їх виправдати добродушністю, але той песимізм походить просто з нещирости. Ті коментарі кажуть, що в справі митової і торговельної умови задоволено всі бажання Угорщини. Також питане що-до консумційних податків полагоджено в користь Угорщини, а так само що-до торгівлі худобою. А що

наші песимісти тим ще не вдоволяють ся, то роблять навіть з того здобуток Угорщини, що властиво треба-б уважати користню Австрії. Так вичисляють навіть знесенє млинового права і умову що-до тариф вивозу просто убутком для Австрії. Се відкриває вже властиві цілі того нещирого песимізму і тому всі висказувані обави тратять свою стійність.

Через довгі літа жалували ся в Австрії на перевагу угорських млинів вивозових. Тому добачувано в знесеню млинового права, котре власне ті інституції так дуже вихисновували, одинокую поміч, бо заведене місцевих додатків консумційних, як се стало ся в Чехах, показало ся непрактичним. Таким самим тягаром була для нас тарифова політика Угорщини. Через неї розвинула ся торгівля з заграцією в Угорщині не зміру сильно і тим ушкодила очевидно Австрію. Нова митова і торговельна угода зробить те, що в тарифовій політиці Австрії і Угорщини буде основою засада рівноправности і обоїлних уступок; се-ж прецінь основна засада, котрої конче треба придержувати ся, коли маємо обминути далекосяглі борби тарифові. Не менше важне є і те, що австрійське правительство ударемнило домаганя, аби важні уступи в митовій тарифі змінено, іменно що-до інституцій сирих продуктів. Також митова тарифа угодова управильнена до кінця сего столітя, а є надія, що се стане ся це і в інших точках, так що ми супроти

заграцією будемо цілком вільні. Жалують ся дуже на реформу обрахованя консумційних податків, але при тім забувають цілковито, що рівночасно змінено податок від нафти і тим заспокоєно давне пекуче бажанє, аби вже раз змінити фальшиве оподаткованє штучного олію; надто ще підвишено контингент спирітуса для Австрії.

Коли зберемо всі ті угодні справи і розберемо їх користи для Австрії, то приходимо до висновку, що дехто фальшиво заключував з виводів угорського міністра фінансів на ріжні невдачі нашого правительства в справі угодній. Але ті люди вносять з того на ще щось инше, важніше. Міністер Люкач заявив, що угорське правительство не зобовязало ся в справі спільних оплат до нічого і при тім вказав на те, що в сій справі компетентні обі комісії. Отже тепер кажуть так: Австрійське правительство було податливе у всім щодо митової і торговельної угоди, а при тім всім навіть нічого не зискало в справі спільних оплат. Знаємо, що угода становить одну цілість і що єї треба судити лише в цілости, а не поодинокими частями. А що тепер ще не можна судити про квоту спільних оплат, тож і не на часі тепер перед остаточним порішенем сеї справи говорити о користях чи шкодах митової і торговельної угоди. Отже цілком мильно представляє річ Pester Lloyd, коли дякує угорському правительству за те, що мовляв „оно питанє спільних оплат не злучи-

ОРДИНАНС.

Новеля Г. Мопассанта.

Цвинтар, оживлений значним числом офіцирів різного оружя в барвистих мундурах з золотими вишивками, з шнурками, касками, перлами і поблискуючою зброєю, що зановили стежки і вільні місця проміж могилами, — прибрал вид великого квітника, де хрести й памятники з заліза, дерева і мармуру з жалем вибігли до неба.

Поховали саме жінку полковника Лімузена, що два дні тому втопила ся підчас купелі.

Скінчили ся релігійні церемонії, святик відійшов. Полковник опертий о двоє офіцирів стояв над відкритим гробом, де на дні спочивала труна з тілом его молодої жінки.

Був то вже старець, худощавий, високий, з білим волосем і вусом. Перед трьома роками одружив ся з сиротою, з донькою давного товариша, полковника Сертіса.

Капітан і поручник, що підтримували полковника, пробували відвести его від гробу. Опирав ся і стримуючи слези, що тисли ся на очи, шептав: „позвольте... остану ще хвилинку.“ З тремтливими колінами хитав ся над глибиною, що видавала ся бездонна, над пропастию, в яку

провадило ся его серце і жите, все, що мав на землі.

Вкінці приступив до него генерал Ормонт і, вхопивши нещасного за рамя, відпровадив его майже на силу з словами: „ходіть, старий друже; годі нам тут задержувати ся довше.“ Полковник послушав тепер і пішов домів.

Коли відчинив двері канцелярії, на бюрку побачив лист. Несвідомо взяв его в руку. Ледви глянув на коверту, затремтів. Пізнав письмо небіжки; на коверті була дата дня похорону. Роздер коверту і прочитав:

Отче!

„Позволь, щоб я тебе по давному і нині назвала вітцем. В хвили, коли дістанеш сей лист, мене не буде в живих, гріб наді мною замкне ся. Може простиш мені нині.“

„Не буду старати ся ні зворушити тебе, ні прикрасити свої похибки. З безощадною отвертостю жєнщини, що за годину закінчить свій вік, скажу правду, ніщо, лише правду.“

„Коли ти, піддаючи ся чувству великодушности, взяв мене за жінку, я віддала ся тобі з вдячности — бо любила тебе так щиро, як лиш може любити молоде недосвідченє дівча. Так, я любила тебе майже так само як батька і коли одного разу сиділа на твоїх колінах, — а ти взяв мене в обійми, я назвала тебе мимохїть вітцем. Був то голос серця, що пробудило ся. І справді ти був для мене тільки вітцем, нічим

більше як вітцем. Ти осміхнув ся тоді і сказав: „Клич мене так, се мені приємне.“

„Ми прибули сюди і тут — прости мені отче — мене опанувала любов. Два роки я не піддавала ся тому чувству, чувш, два роки, вкінці улягла, стала блудною жєнщиною.“

„Про него — ніколи не вгадаєш, хто він. Двадцять офіцирів окружало мене безпереривно, ти сам назвав їх моїми трабантами.“

„Шкода твого труду — шукати за ним; отче, скинь з серця ненависть. Зробив, що всякий на его місці зробив би, врешті я певна, що любив мене.“

„Тепер збери ся на увагу. Одного дня ми умовили ся зійти на острівці — знаєш его добре — зараз за млином. Я мала підлісти, він мав ждати в лозах до вечера, щоб ніхто нас не бачив. Ледви я причалила до берега, розсунули ся гиляки і ми побачили Пилина, твого ординанса. Я скрикнула з переляку, видячи, що нас відкрили, він — мій любовник — казав мені вертати домів і лишити его з ординансом.“

„Я вертала вилав: по дорозі мало що не втопила ся. Я була сильно переконана, що наступить щось страшне.“

„За годину Пилин був в передпокою. Сказав: „Служу вам, пані, коли-б вам випало переслати листи.“ Сиродав ся, купив его мій любовник.“

„З того часу носив мої листи, приносив

прибула пята класа гімназійна і дасть Біг, що так красно буде розвивати ся руска гімназія коломийська і на будуче.

З черновецької пошти. Офіціал Вольфер перенесений до Відня, асистент Райс до Станіславова, а офіціал Єгер зі Станіславова до Чернівців.

В рускій гімназії у Львові розпочинають ся письменні іспити зрілости в понеділок, дня 14-го с. м.

Пос. Романчук ставав дня 1-го с. м. перед виборцями в Болехові, а слідуєчого дня в Долині. Зміст его справоздань все той самий, тож не потребуємо їх повтаряти. Але в Долині став ся один факт, з ріжних причин цікавий. Правительственный комісар Гавинський уважав потрібним застеречи ся против різкого тону посла і вказав на своє право розв'язати збори. Поминаємо, що не слід було комісареві закидати послони его становище опозиційне, але ніяк не повинен був правительственный комісар говорити на зборах Русинів по польски. Коли він вдруге говорив, уживав рускої мови, але сам признав, що то ему тяжко приходить ся. Правительството повинно на збори Русинів вислати комісарів, котрі докладно знають руску мову, бо інакше виставляє ся комісар на сьміх перед зібраними, не може докладно розуміти бесід і подає евентуально фальшиві справозданя старосту, а з того виходять знов непорозуміння. В інтересі порядку належало би звернути на се увагу. Заразом є се доказом, як дуже потрібне внесенє пос. Барвіньського, що би для урядників утворити курси рускої мови.

В страху. По Буковині вже розійшла ся вість, що проводир віденських антисемітів др. Люеґер приїде в перших днях жовтня до Радивців. Ми вже доносили, що ся відомість навела на лібералів великий страх і они заповідають ему ґрунтовну невдачу. Одна газета Buk. Rundschau в передовій статі обчислила навіть, що 230 людей буде тяжко ранених підчас прийнятя Люеґера, а 6 просто убитих. Очевидно не говорить ся в статях ліберальних часописів дуже делікатно о антисемітах; ба Buk. Rundschau посунула ся до такого простацького тону, що годі брати такі єї виводи серіозно. А в радовецькій радї громадській поставили жидівські радні внесенє, що би громадська рада просила Люеґера залишити подорож. Однак не прийшло до голосованя над сям внесенєм, бо німецькі радні зачали голосно протестувати. На всякий случай той страх між буковинськими лібералами характеричний для оціненя їх самоєвідомости і сили.

В Ряшеві замкнено — як доносить тамошний Kurjer — осьму гімназійну класу. Причини сего зарядженя доси не знані напевно, однак редакция взиває дирекцію гімназійну подати як найскорше поясненя, бо в місті запанувало з той причини занепокоєнє. Ходять слухи, що ученики VIII-ої класи спротивили ся заведеню мундурів, котрі з новим шкільним роком стали обовязкові.

В Чернівцях має засновати ся чеське касино під назвою Ceska Beseda. Кажуть, що в нашій місті є около 200 Чехів, тож чеська Beseda могла-б мати надію на розвій. Вигаємо з радістю чеську посестру!

Проф. др. Ізидор Шараневич, неутомимий слідитель старини, в остатних часах попри розсаїди старинного цвинтариска поганьського в селі Чехах, брідського повіту, (звідки із розкопок переводить що найціннійше до музея Ставропії), не спускає з уваги і старинного Звенигорода, дві милі від Львова. Дня 21-го с. м. удав ся він до о. І. Билинкевича, пароха Звенигорода, і перекладав там розеліди на значніших місцях коло села. Розеліди увінчали ся успіхом. Іменно відкрито камінь надгробний (а радше статую істукана), а під ним знайдено, як би у голови того каміня, камінний топорець зеленковатий (з крушця нефрїта), звернений вістрем на полудне. Під каменем надгробним в заглибленю знаходилася урна з чорного черепа. Сам камінь представляє дуже зле оброблену статю людську; довгий на 180 смт. а широкий (в найширшій місці) 40 смт. Камінь перевезено на приходство, відрисовано і переховано для дальшого огляданя, бо на нїм

є вирізані якісь знаки. — Крім того взяв др. Шараневич з давньої церкви старинну лампу на оливу форми нігде незнаної, іменно форми зелізка до прасованя. — Відтак удав ся в супроводі о. Билинкевича до Чернушович, де знаходить ся старинний іконостас з львівської церкви св. Теодора. Іконостас се хороший; особливо образ Пресв. Діви удержав ся дуже добре. Тут в метриці з 1736 р. єсть запись сьвященника Григорія Вергуновского (котрого син і внук були також тут сьвящениками, але внук писав ся вже Вергановским) написана рускими буквами, але словами зовсім незрозумілими. Др. Шараневич звернув увагу і на могили окружаючі Звенигород, з котрих найбільша находить ся в Печенїї. Єсть она форми овальної, довга 80 кроків, а широкіа около 60 кроків. З неї видко конець на високім замку львівскім; при заході сонця вид се дуже гарний. Також є могили в Николаєві і в Шоломії.

Паперові десяти-коронівки і срібні п'яти-коронівки. Угорський міністер скарбу Люкач заповів в своїм оногдшнім експозе, що ноти державні п'ятки і десятки, котрих тепер є разом в курей на 112 мільонів гульденів, будуть вицофані, а натомість появить ся на 80 мільонів паперових 10-коронівок і на 32 мільонів зр. срібних 5-коронівок.

Бук. православний релігійний фонд оголоєив закінченє рахунків за 1895 р. Нерухомий маєток приніє в 1895 р. такі доходи: з лісів 1,011.753 зр. 56 кр., а по покритю всіх видатків на адміністрацію в сумі 495.485 зр. 47½ кр., остало чистого доходу з лісів 516.268 зр. 08½ кр. З піль, огородів, дугів, толік і т. д. було доходу 347.975 зр. 86 кр., а по відтягненю коштів адміністрації остало чистого доходу з тих культур 114.471 зр. 67 кр. Разом приніє нерухомий маєток чистого доходу 630.740 зр. 05½ кр. З того виплатив релігійний фонд на школи і стипендії суму 117.495 зр. 31 кр., так що до мертвого капіталу вилинуло 512. 244 зр. 72½ кр.

Рідка операція. Др. Бравн, доцент краківського університету, довершив сими днями на труні одної жєнщини дуже тяжкої операції. Іменно передпологом померла згадана жєнщина на ваду серця. Др. Бравн розпоров помершій живіт кілька минут по смерті і виймив дитину, котра доси живє.

Нещасливі випадки. Підчас тучі минувшої пятниці вбив грім в Неґостиві на поли робітників Михайла Цивюка і Івана Брумчаковского. — Робітники Никифор і Домніка Кирлибаба оставили свої діти самих в хаті і пішли на роботу. Вернувши до дому, застала мати обоє діти вже вмерлих. Причиною смерті було удушенє. Против неосторожних родичів веде ся слідство.

Велика повінь навістила край Полуднево-Уєурійський в азійських посілоєстях Росії. Ріка Амур і всі єї допливи вилили та затопили прибережні оселі на просторі 400 верстов між Владивостоком і Іманом. Причиною того нещастя був страшний орґан (тайфун), а відтак величезна злива, що тревала дві доби. Погибло багато людей, а збір сїна і дуже гарні сєгорічні урожаї пропали. Також дуже багато худоби погибло. Край цілком зруйнований і населенє потребує конче скорої помочи. Новообудована сибірска залізниця дуже потерпіла. В многих місцях залізничий шлях вода розмила і забрала, так що тамтуди, куди ішла залізниця, їздять тепер лодками. Перерва в залізничім руху потриває довгий час, бо мабуть і мости на ріках позривані.

Конкуренція в торгівлі. Конкурувати — слово латинське, значить бічи з кимсь навперегін до одної ціли. У купця і крамаря тою цілю заробок і зиск. А заробок і зиск буде для купця тогди більший, чим більше людей буде у него купувати. Де багато купців або крамарів разом, там кождий старає ся притягнути до себе всілякими способами як найбільше закупників; кажемо тогди, що один другому робить конкуренцію. Конкуренція то борба між купцями о закупників. Як в кождій борбі так і в борбі купецькій той скорше устоїть ся, хто має віру в свої сили, хто має сьмілість і відвагу та уміє бистро, скоро і зручно придумати способи, якими би притягнув до себе закупників. О тім, як робить ся конкуренція, можна би на-

писати цілу книгу, але ми можемо тут кинути для приміру лиш кілька гадок. Притягаючою силою єсть передовеім товар і его ціна. Ліпший товар притягає більше інтелігентних і заможнійших закупників; менше інтелігентних і біднійших притягає низька ціна. Звідси потреба держати на складі двоєкий товар: дорожший а ліпший і дешевший а гірший. До закупна товарів треба собі вишукувати як найліпші жєрєла і користати з часу. Одного торговельника збіжем питали раз другі, як то стало ся, що він розбогатів, коли они в тім самім часі потратили маєтки. А він їм сказав: Я купував дорожше, а продавав дешевше як ви. Тогди спитали они, як то може бути, а він то їм так пояснив: Коли збіже було дешевше, то я платив о крейцар більше, як ви, і мені всі продавали; коли-ж ціна пішла в гору, то я продавав о крейцар дешевше, як ви. У мене всі купували і я заробив, а ви стратили. То одна штучка конкуренційна, а таких можна би множество придумати, лиш треба мати до того голову. Але де нарід темний і нема виробленого купецтва, там чужа конкуренція все робить велику шкоду. Другою річю єсть ретельність купця у вазі і его особисте поведєнє супротив купуючих. Купець і крамар мусить конче бути дуже гладким чоловіком, і обходити ся з кождим як найчемнійше, надсакувати коло него. За границєю обходять ся купці зі слугами чемнійше і делікатнійше, як у нас з панями, бо ніхто не пішов би другий раз купити до него. Але у нас, правда, жид купець ще й набе нашого селянина, а він таки знов до него лізе. Купець і крамар повинен також старати ся жити в як найбільшій згоді зі всіми, а особливо з другими крамарями і купцями, що би не зробити собі ворогів. То не стоїть ему на перешкоді робити честним способом конкуренції, бо то способ его заробкованя; так само і они роблять. — До піддержаня конкуренції причиняє ся ще уміщенє краму в догіднім місці і вистава. Навіть крамар на селі повинен зробити собі виставу у вікні свого краму, бо она приманює закупників. Для крамаря на селі єсть длятого ліпше поставити собі самє при улиці будку і в ній продавати товар, як в хаті подальше від улиці. Наконєць треба людям від часу до часу дати знати, що має ся н. пр. сьвіжі або якісь нові товари, та що продає ся по такій а такій ціні. Купці а так само і крамарі повинні часом і в газетах давати сьвітові знати о собі. Наконєць повинен кождий купець і крамар памятати на то, що би на якімсь товарі заробляти не відразу як найбільше, але маленько, а за то дуже часто. Ліпше пустити ціну трохи низше а за то богато продати; заробок буде тогди більший. Против нечестної конкуренції нема иньшої ради, як хїба процеси; але тайних доносів до властей треба вистєрігати ся. Коли нечестна конкуренція страшно допікає, то крамарі н. пр. в якімсь повіті повинні скликати ся на раду і вислати депутацию до властей з жаданєм усунєня злого. Так пише *Народна Часопись*.

Телеграми „Буковини“.

З дня 8-го вересня 1896 року.

Львів. В маневрах кінноти, що тривали від 1-го до 5-го с. м., брали участь 70 ескадронів кавалерії. Цісар висказав своє повне вдоволенє.

Відень. Цісар вислав до полковника полка дайчмайстрів дуже ласкаву телеґраму.

Вроцлав. Між німецькими а російськими мущами державними відбули ся переговори, котрі виказали цілковиту згоду що-до пересьвідченя о загальнім політичнім положєнню і що-до теперішних біжучих справ. Цар надав державному канцлерови кн. Гогенльоге ордер Андрея, а штатському управителеви Маршалови ордер Александра Невського з брилянтами.

Букарешт. Греки, що живють в Румунії, зібрали для крєтенських повстанців два мільони франків.

Рим. Наречена італійського престолонаслідника, чорногорська княгиня Олена не перейде на католицьку віру в Чорногорі, бо сего не бажають її родичі, ані в Італії, бо італійські політики хочуть, щоби княгиня вступила в край вже яко католичка. Переступ відбуде ся мабуть в Хорватії.

В КОЖДІЙ РУСЬКІЙ ХАТІ і ШКОЛІ
повинна знаходити ся

Народописна карта
українсько-руського народу,

зладжена д-ром Гр. Величком, видана товариством „Просвіта“, а виконана в літографічній закладі Андрія Андрійчина у Львові.

Книгарська ціна карти, наклеєної вже на полотні, виносить 3 зр. 50 кр., а для членів „Просвіти“ і передилатників „Зорі“ 2 зр. 50 кр., з рекомендованою пересилкою 3 зр.

Купити можна в „Просвіті“ у Львові, ринок ч. 10.

Наклад невеликий; купуйте чимскорше!

Котвиця

Liniment. Capsici comp.

з антики Ріхтера в Празі, загально признаний знаменитий усмирюючий лік на втиранє: по ціні 40 кр., 70 кр. і 1 зр.; можна купити у всіх аптеках. Просимо жадати сей загально улюблений лік просто під назвою **Ріхтера Liniment з котвицею** і приймати з осторожністю лише флашки зі знаним знаком охоронним „Котвиця“ бо лише ті правдиві.

Аптека Ріхтера під золотим львом у Празі.

Приватна клініка хірургічна
(Приватна лічниця операційна)
Д-РА СТ. КВЯТКОВСКОГО
емерит. оператора ц. к. хірург. клініки університетської
Білорога-Гуссенбавера у Відні
знаходить ся
в Чернівцях, уліця Мецгера ч. 25.
В справі приймає хорих і інших інформацій треба удавати ся до управителя приватної клініки **д-ра Квятковського** в Чернівцях, уліця ратушева (дім Вішоффера.) (36—100)

„Дністер“
товариство взаїмних обезпечень
у Львові ул. Валова ч. 11.

перше і одинокє руске товариство асекураційне, припоручене Веч. Духовенству і веїм вірним через Впреосв. Митр. і Преосв. Еп. Ординарияти веїх трех галицких Епархій, обезпечає будинки, скот, господарські знаряди, збіже в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкід огневих за можливо найнижшою оплатою.

Шкоди ліквідують ся і виплачує ся сейчас по пожарі, а договори заключені з першими Товариствами контрааскураційними подають „Дністрові“ можливість обезпечувати і виплачувати і **найвищі суми**

Поліси „Дністера“ приймає банк краєвий у Львові при позичках іпотечних.

На жите можна обезпечати ся через „Дністер“ після веїх можливих комбінацій в товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкористійшій услівя і видає поліси і квїти в руським язичі.

Товариство взаїмного кредиту „Дністер“, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою, приймає від своїх членів і третих лиць **вкладки** до опрорцентования по 5 процент. Іваранція цілковита. Удїли по 50 корон. Позички удїляють ся тільки властителям реальностей, вільних від тягарів, за порукою двох членів. З позичок відтягає ся десята часть на удїл.

Зголошена о удїлене агенції в місцевостях, де „Дністер“ не є заступлений, приймають ся.

Для школярів!

Товариство „Просвіта“ при зближаючих ся іспитах в школах народних подає до відомости Сьвітл. Рад Шкільних, Впов. свьячеників, катихитів, учителів і родичів, що книжки накладу товариства, призволені кр. Радою шкільною на премії для учеників, красно оправлені і позолоченими берегами, можна купити в **канцелярії товариства у Львові в ринку ч. 10,** по слїдуєчій ціні:

Розкази про сили природи 20 кр., Оповіданя о житю св. Бориса і Гліба 20 кр., Повістка для дїтїй 27 кр., Сестра 15 кр., Байки 22 кр., Істория Руси ч. I. 25 кр., Істория Руси ч. II. 23 кр., Лен і конопля 24 кр., Рогата худоба 45 кр., Про живоцоту і ліси 20 кр., Венямин Франклін 16 кр., На досвїтках 22 кр., Серед ледового моря 25 кр., Жите св. великомученика і лікаря Панталеймона 20 кр., Дрібна птиця господарєка, а великі гроші 20 кр., Відкрите Америки 22 кр., Звїрята шкідні і пожиточні 42 кр., Перекотиполе, повістка, 18 кр., Кирило і Методїй 22 кр.

Молитвенник народний (в звичайній оправі) 20 кр., в лучшій оправі: а) хребет полотняний і золочений хрест з переду 25 кр., б) ціла оправа полотняна, береги золочені і золочений хрест з переду 35 кр.

Молитвенник народний великий по ціні 90 кр., 1-10, 1-30, 1-60, 1-80 зр.

В руським товаристві педагогічнім, уліця академічна ч. 8, у Львові, можна також дістати на премії для учеників слїдуєчі виданя:

Образкові виданя. Звїринець 10 кр., Гостинець 10 кр., Забавки 10 кр., Менажерия 10 кр., Робінзон 40 кр., Квіточка 20 кр., Віночок 20 кр., Кобзар Тараса Шевченка 20 кр., Гете-Франко: Лис Микита 50 кр., Мірон: Пригоди Дон Кіхота 40 кр.

Виданя без образків. Читанка ч. I, II, III, IV. оправі 20 кр., без опр. 10 кр., Визанка желань 10 кр., Хемія Роское 40 кр., Учитель на р. 1890, 1891, 1892, 1893, 1894 по 2 зр., Давінок на р. 1890, 1891, 1892, 1893, 1894 по 4 зр., Ів. Левіцкій: Попались. Рїздвяні сцени 10 кр., Вол. Шухевича: Записки школяра 20 кр., О. Нижанковекій: Батько і мати, двосльїв для дїтїй з фортецяном, 10 кр., Леонїда Глібова: Байки 5 кр., В. Чайченка: Олеся; Комар; Грицько по 5 кр., Дума про княгиню Кобзаря 5 кр., Дїйпрової Чайки: Казка про сонце та его сина; Писанка по 5 кр., М. Лисенко: Тече вода з-під явора. Двосльїв з фортецяном, 10 кр., Мапа етнографічна Руси-України 20 кр., Гордїєнко: Картагїнці і Римляни 20 кр., Юдїй Верне: Подорож довкола землі 60 кр., Барановекій: Приписи до іспитів 20 кр., Молитвенник народний, в полотно оправлений, 20 кр., д-ра Л. Кельнера: Коротка істория педагогїї 60 кр.

Всякі замовленя висилають ся скоро і точно.

Рух поїздів залізничих

важний з днем 1-го мая 1896 після середно-європейского годинника.

Приходять	Поїзди			Відходять	Поїзди		
	поспїшні	особові	мішані		поспїшні	особові	мішані
до Чернівців				з Чернівців			
з Відня, Кракова, Львова, Станїславова, Коломиї і Снятина	1128	657	1028 550	До Снятина, Коломиї, Станїславова, Львова, Кракова і Відня	347	941	1029 538
з Букарешту, Яс, Сучави, Глібоки	329	912	1000 523	До Глібоки, Сучави, Яс, Букарешту	1203	717	1048 616
з Новоселиць, Садагури			1113 950	До Садагури, Новоселиць			430 621
до Львова				зі Львова			
з Відня, Кракова	130 510	655	930 955	До Кракова і Відня	250 1100	440	955 645
з Букарешту, Сучави, Чернівців, Станїславова	955	613	728 201	„ Підволочиск	211 600	930	1045
з Підволочиск	230 1005	805	510	„ „ з Підзамча	225 614	948	1112
з „ на Підзамче	218 950	742	445	„ Чернівців, Сучави, Яс, Букарешту	610	1025	245 1015
зі Стрия		1210	8 150	„ Стрия		522	935 722
з Белзця		800	545	„ Белзця		915	705
зі Скольного і Стрия		1010		„ Скольного і Стрия			305
з Відня, Кракова (т. зв. блискавичний потяг)		845		„ Кракова, Відня, (т. зв. блискавичний потяг)	840		

Підчеркнені числа означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано. — Середно-європейскї час рїзнить ся від львівського о 36 мінут, а від черновецького о 44 мінут; коли на залїзниці є 12 год., то на львівекім годиннику є 12 год. 36 мін., а на черновецькїм 12 год. 44 мінут.

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях. За редакцію відповїдає **Др. Василь Дутчак.**
З друкарні „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Осипа Бучкавича.

